

فیرعه وونی برپوادار

لیکۆئینه وه : هه ژیر ئیسماعیل لاله ئه حمهد

ئه کادیمیای زانستی کوردی

ناوی کتیب : فیرعهونی بروادار

وهرگیپران : ههژیر ئیسماعیل لاله ئهحمهد

ناوهند : ئهکادیمیای زانستی کوردی

سائی بلاوکردنهوه : ۲۰۲۴

ئهکادیمیای زانستی کوردی
Kurdish Science Academy

پیشہ کی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الْوَصْفِ الْوَحْيِ وَالرِّسَالَةِ وَالْحِكْمَةِ وَعَلَىٰ آلِهِ

وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

ئەم بابەتە بە درێزایی میژوو چەندین مشتومپی لەسەر کراوە و یەکەم کەس کە ئەم بابەتە ی وروژاندوووە کەوا فیرەهون کەسیکی باوەردار و موسولمانە بریتیه لە شیخی ئەکبەر حەزرەتی موحییەدین ئیبن عەرەبی ، کە زانیایەکی بیوینە و پر لە زانست بوو ، لە سەر دەمی خۆی و دوا ی سەر دەمی خۆشی لە وینە ی زۆر کەم و دەگمەنە ، هەوڵ و ئامانجی ئەوە بوو خەڵک بخاتەووە سەر رینگای راست و دروستی ئیسلام و بەدووریان بخاتەووە لە دوژمنایەتی و ئاشوب و شەر و کیشە و ناکۆکی ، چەندین بەرھەمی ناوازی هەیه کە زۆر زانیاری نوێ و نەییستراو و سەرنجراکیشی تیدایە ، هەرکەسیک کە تانە لە شیخی ئەکبەر ئیبن عەرەبی یان یەکیک لە راکانی دەدات ، ئەوا سەرەتا پێویستە بزانی تانە ی لەکی داووە و خۆی لە چ ئاستیکە تا بتوانی تانە لە زانا و دانایەکی وا گەرە بدات ، بەو هیوا یەم ئەم بەرھەمە خزمەتیک بیت بە ولاتی پیروزی کوردستان و ئاینی پیروزی ئیسلام و رپیازی پیروزی شیخ ئیبن عەرەبی

لینکۆلەر : هەژیر

پوخته‌یه‌ک له ژباننامه‌ی شیخ نبین عه‌ره‌بی

{سه‌رچاوه‌ی ژباننامه : شمس‌المغرب سیره‌ی الشیخ‌الاکبر‌محبی‌الدین‌ابن‌عربی و مذهبه ، د.محمد‌علی‌حاج

یوسف ، فصلت‌للدراستات و الترجمة و النشر – حلب ، چاپی‌یه‌که‌م ، ۲۰۰۶}

شیخی‌ئه‌که‌به‌ر‌موحیه‌دینی‌نبین‌عه‌ره‌بی‌ناوی‌موحه‌مه‌دی‌کوری‌عه‌لی‌کوری‌موحه‌مه‌دی‌کوری‌ئه‌حممه‌دی‌کوری‌عه‌بدوئ‌لای‌حاته‌می‌طانییه ، نه‌وه‌ی‌عه‌بدوئ‌لای‌کوری‌حاته‌مه‌که‌برای‌عووه‌ی‌کوری‌حاته‌مه‌که‌هاوه‌ئی‌په‌یامه‌ینه‌ر‌بوو (سه‌ئه‌وات‌له‌سه‌ر‌خۆ‌و‌بنه‌مائه‌که‌ی) ، شیخ‌نبین‌عه‌ره‌بی‌پیتی‌ده‌وت‌ریت‌موحیه‌دین‌و‌باوکی‌عه‌بدوئ‌لا و باوکی‌ئه‌بوه‌که‌ر‌و‌ده‌ناس‌ریت‌ه‌وه‌به‌حاته‌می‌و‌تائی‌و‌نبین‌عه‌ره‌بی‌و‌سوئ‌تانی‌خوداناسان‌و‌پیشه‌وای‌گوپ‌ر‌په‌لانی‌خودا‌و‌گوگردی‌سور‌و‌شیخی‌ئه‌که‌به‌ر‌(شیخی‌هه‌ره‌مه‌زن‌–‌زانای‌هه‌ره‌مه‌زن) ، له‌شاری‌مرسیه‌له‌ئه‌نده‌لوس‌ئه‌دای‌که‌بووه‌له‌سائی‌۵۶۰‌کوچی‌به‌رامبه‌ر‌به‌۱۱۶۵‌زاینی‌(۲۶-۷-۱۱۶۵)‌و‌پاشان‌کوچی‌کردوووه‌بو‌ئیشبیلیه‌سائی‌۱۱۷۲‌و‌بو‌ماوه‌ی‌نزیکه‌ی‌بیست‌سال‌له‌وئ‌ماوه‌ته‌وه‌که‌چهند‌جاریک‌له‌وئ‌وه‌چوووه‌بو‌مه‌غریب‌و‌تونس ، پاشان‌کوچ‌ده‌کات‌به‌ره‌و‌هه‌ز‌سائی‌۱۲۰۱‌و‌ئیت‌ر‌ناگه‌ریت‌ه‌وه‌بو‌ئه‌نده‌لوس ، ماوه‌یه‌که‌له‌میس‌ر‌ماوه‌ته‌وه‌و‌پاشان‌رۆ‌یش‌توووه‌بو‌مه‌که‌که‌و‌له‌وئ‌ماوه‌ته‌وه‌بو‌خودا‌په‌رستی‌و‌وانه‌وتنه‌وه‌له‌مزگه‌وتی‌هه‌رام‌که‌تیبیدا‌خودا‌چه‌ندین‌زانستی‌په‌روزی‌به‌سه‌ر‌ده‌رژنییت‌و‌له‌کتیبه‌که‌ی‌به‌ناوی‌فتوحاتی‌مه‌کی‌تۆ‌ماری‌ده‌کات ، پاشان‌رۆ‌یش‌توووه‌بو‌عیراق‌و‌هاتوووته‌به‌ع‌داد‌و‌موسل‌پاشان‌به‌ولاتی‌رۆ‌مدا‌گه‌شتی‌کردوووه‌و‌ماوه‌یه‌که‌له‌ویدا‌ماوه‌ته‌وه‌و‌په‌رژیکی‌زۆ‌ری‌ئی‌نراوه‌له‌لایه‌ن‌کیکاوس‌که‌پادشایان‌بوو ، دوا‌ی‌چهند‌گه‌شتیک‌بو‌عیراق‌و‌میس‌ر‌و‌سوریا‌و‌فه‌له‌ستین ، له‌کوئ‌تاییدا‌جیگیر‌ده‌بیت‌له‌دیمه‌شق‌سائی‌۱۲۲۳‌و‌له‌په‌که‌وتی‌(۹-۱۱-۱۲۴۰)‌کوچی‌دوا‌یی‌ده‌کات‌و‌جه‌سته‌ی‌په‌روزی‌له‌سه‌ر‌شاخی‌قاسیون‌به‌خاک‌ده‌سپه‌ردریت ، پاشان‌سوئ‌تان‌سه‌لیم‌سائی‌۱۵۱۶‌کاتیک‌دیمه‌شق‌ده‌گریت‌مزگه‌وتیکی‌گه‌وره‌له‌سه‌ر‌گوپ‌په‌روزی‌دروست‌ده‌کات ، شیخ‌موحیه‌دین‌زانستی‌قورئانی‌له‌ئیشبیلیه‌خویندوووه‌له‌لای‌شیخ‌ئه‌بوه‌که‌ری‌کوری‌خلف‌به‌هه‌ر‌هوت‌خویندنه‌وه‌که‌و‌وانه‌کانی‌شیکردنه‌وه‌(ته‌فسیر)‌ی‌خویندوووه‌له‌چهند‌زانایه‌که‌وه‌له‌وانه‌ش :

• نه‌بو به‌کر موحه‌مه‌د بن ابی جمره

• ئیبن زرقون

• ابی محمد عبدالحقی ئیشییلی نه‌زدی

• نه‌بو قاسمی خزستانی

• ابی الحسن بن ابی نصر

شیخ موحیه‌دین توانایه‌کی ناوازه و بی‌وینه‌ی هه‌بوو له زانستی ته‌سه‌وف و ده‌یان نامه و نوسراوی له‌سه‌ر نه‌م بابته‌ه‌یه و به‌پیی وته‌ی عه‌بدولپرهمانی جامی خاوه‌نی کتیبی "نفحات الأنس" ژماره‌ی به‌ره‌مه‌کانی شیخ موحیه‌دین ده‌گاته زیاتر له پینج سه‌د کتیب (۵۰۰) ، یه‌کیک له‌و به‌ره‌مه‌مانه و گرنگترینیان بریتیه له کتیبی "فتوحاتی مه‌کی" که گرنگترین به‌ره‌مه له میژووی ئیسلامدا و به‌ئکو ته‌نانه‌ت له میژووی مروّقیه‌تیدا ، یه‌کیکی تر له به‌ره‌مه‌کانی بریتیه له ته‌فسیری قورئان که خاوه‌نی کتیبی "فوات الوفیات" ده‌ئیت که‌وا ژماره‌یان گه‌یشته‌ه‌یه ۹۵ به‌رگ ، هه‌روه‌ها ته‌فسیری قورئانی هه‌یه که ته‌فسیری مه‌زنی پێ ده‌ئین و کاتیک نوسی به‌رده‌وام بوو هه‌تا گه‌یشته نایه‌تی "وعلمناه من لدنا علما" (واتا ئیمه زانستی خوداییمان پێ به‌خشی) و له شیکردنه‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته‌دا بوو که کۆچی دوا‌یی کرد ، هه‌روه‌ها کتیبی "فصوص الحکم" ی هه‌یه که له سه‌ره‌تا‌که‌ی ده‌ئیت که‌وا په‌یامه‌ینه‌ر (سه‌ئه‌وات له‌سه‌ر خو‌ی و بنه‌ماله‌که‌ی) ی دیوه له خه‌ودا و کتیبیکی پێ داوه و فه‌رموویه‌تی که نه‌م کتیبه بخاته به‌رده‌ست خه‌ئک بو‌ نه‌وه‌ی ئی سوومه‌ند بین ، نه‌ویش کتیبه‌که‌ی به‌و شیوه‌یه نوسیوه‌وه به‌بی نه‌وه‌ی هیچ زیاد و که‌می ئی بکات ، هه‌روه‌ها کۆمه‌له به‌ره‌مه‌یکی تریش له‌وانه :

• محاضرة الأبرار

• إنشاء الدوائر

• عقلة المستوفز

• عنقاء المغرب في صفة ختم الأولياء و شمس المغرب

- ترجمان الأشواق
- التدبيرات الإلهية في إصلاح المملكة الإنسانية
- مواقع النجوم و مطالع أهلة أسرار العلوم
- الجمع و التفصيل في حقائق التنزيل
- الجدوة المقتبسة و الخطرة المختلة
- كشف المعنى في تفسير الأسماء الحسنى
- المعارف الإلهية
- الإسرا إلى المقام الأسرى
- مشاهد الأسرار القدسية و مطاله الأنوار الإلهية
- الفتوحات المدنية
- الأحاديث القدسية

پیشگی و ھۆکاری لیکۆئینەوہ ئەم بابەتە :

ئەم بابەتە بریتییە ئە باسیک ئە فیرعەونەکەى سەردەمى حەزرتى موسا ، کە خۆى و سوپاکەى ئەناو دەریادا خنکان بەلام تەنھا فیرعەون جەستەى دۆزرایەوہ ، باسەکە ئەوہدایە کە ئایا ئەم فیرعەونە برواداربووہ یان بیباوەر بووہ کاتیک مردووہ؟ یەکەم کەس کە فەرموویتی کەوا فیرعەون بە بروادارى مردووہ بریتیبوو ئە شیخی ئەکبەر و جینگەدارى پەيامهینەر ، تاجى سەر حەزرتى شیخ موحیەدین ئیبن عەرەبى کە یەکیکە ئە زانترین و دانترین کەسەکانى ناو ئاینى پیرۆزى ئیسلام کە بەشیوہ دروست و راستەکە ئە ئاین تیگەیشتییت و دەیان و سەدان بەرھەمى جۆراوجۆرى تیبیدا ھەبیت ، ئەگەرچى ھەر ئەسەردەمى شیخ ئیبن عەرەبىوہ دژایەتیەکی زۆرى کراوہ ئەسەر ئەم بابەتە و تەنانت ھەندئ بەناو زانای خۆپەرست بە کافر و بیباوەریمان داناوہ ئەسەر چەند بابەتیک کە ئەم بابەتە یەکیکەیانە ، بەلام بەئگە عەقلى و نەقلیەکان ھەمووی پشتراستکەرەوہى مردنى فیرعەونن بە باوہردارى کە ئەم لیکۆئینەوہیەدا بەئگەکان دەھینمەوہ و دەبمە درژەپیدەرى رینگا و بیروبوچوونەکانى شیخ ئیبن عەرەبى ، پشت بەخوا دەبەستم و داواى ھیمەت ئە پیری دەستگیرم شاهی کەسنەزان دەکەم کە ئەم کارەم ئاسان و راست بییت و بتوانم ئەوہى پیویستە ئە بەئگەى عەقلى و نەقلی بیخەمە روو و ئەو ئاینەى کە بە ئاراستەى توندپەروى براوہ ئەلایەن خۆپەرستانەوہ ، بیھینینەوہ سەر رینگا دروستەکەى کە ئەویش پەیرەو و رینگای شیخی ئەکبەر موحیەدینى ئیبن عەرەبىیە کە خودا دەرگای ئەو زانستەى ئى کردۆتەوہ کە حەزرتى موسا دەیویست فیرى بییت ئە حەزرتى خضرەوہ (سەلامى خودایان ئەسەربیت) ، ھەرودھا ئەم بەرھەمەدا وەلامى ئەو بەرھەمانە دەدەمەوہ کە دژ بە شیخی ئەکبەر ئە بابەتى فیرعەوندا نوسراوہ و دیارتینیشیان بەرھەمەکەى (ئیبن تەیمیەى حەرانی) کە بە دئیکی رەشى پر ئە رقەوہ وەلامى شیخی ئەکبەر ئیبن عەرەبى داوہتەوہ ، بەکارھینانى زمانى توند و دل رەشى ئەو جۆرە کەسانە نیشانەىە بو ئەوہى ئەگەر زانستى پیویستیان ھەبواىە بو وەلامدانەوہ پەنایان نەدەبەردە بەر ئەم جۆرە شیوازە ئە وەلامدانەوہ

فهرمایشته‌کانی شیخ نبین عه‌ره‌بی له‌سه‌ر فیرعه‌ون :

له‌ کتیبی "فصوص الحکم" که نوسراوی شیخ نبین عه‌ره‌بیه (سه‌رچاوه : فصوص الحکم ، الشیخ الأكبر محیی‌الدین ابن عربی ، تع : أبو‌العلا عفیفی ، دار‌التنوع‌الثقافی - الدمشق ، چاپی یه‌که‌م ، ۲۰۱۹) له‌ چهند شوینیک باسی فیرعه‌ون کراوه به‌م شیوه‌یه :

1. کاتیک بنه‌مائهی فیرعه‌ون موسایان دۆزیه‌وه له‌ناو ئاوی پال دره‌ختیک به‌مه‌ش فیرعه‌ون ناوی لینا موسا ، چونکه له‌ زمانی قبتی دا "مو" واتا ئاو و "سا" واتا دره‌خت ، هه‌ر بۆیه کاتیک له‌ناو داره‌مه‌یته‌که دۆزبانوه له‌ناو ئاو و له‌پال دره‌ختیک به‌مه‌ش ئهو ناوه‌یان لیبی نا ، فیرعه‌ون ویستی بیکوژیت ، به‌لام خیزانه‌که‌ی که له‌لایهن خوداوه ئهو قسه‌یه‌ی به‌سه‌ر زوباندا هات وهک له‌ قورئاندا هاتوووه که وتی : «قُرْتُ عَيْنَ لِي وَلَكَ» (واتا ده‌بیته‌ مایه‌ی ئارامی و دنجۆشی بو هه‌ردووکه‌مان) له‌ راستیشدا ئه‌مه به‌و شیوه‌یه بوو که‌وا موسا بوو به‌ مایه‌ی ئارامی و دنجۆشی بو فیرعه‌ون کاتیک له‌ ئاودا خنکا به‌و باوه‌رداریه‌ی خودا پیی به‌خشی له‌کاتی خنکاندا ، هه‌ر بۆیه خودا به‌ جه‌سته و لاشه‌یه‌کی خاوینکه‌ر و خاوینکراوه‌وه روحی فیرعه‌ونی کیشا چونکه ئه‌وه‌کاته‌ی فیرعه‌ون مرد له‌کاتی باوه‌رداریه‌تیه‌که‌ی بوو ، باوه‌رداربوونیش ئه‌وه‌ی پیش خۆی ده‌سپرتیه‌وه ، خودا کردی به‌ ئایه‌تیک تا‌کو هیچ که‌سیک له‌ رحه‌م و به‌خشنده‌یی خودا بیه‌یوا نه‌بیت وهک خۆی ده‌فه‌رمویت : «فَإِنَّهُ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ» (واتا ته‌نها بی‌باوه‌ران بیه‌یوا ده‌بن له‌ به‌خشنده‌یی و رحه‌مه‌تی خودا) ، ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون له‌و که‌سانه‌ بوایه که بیه‌یوا بوایه ئه‌وا هه‌نگاوی به‌ره‌و باوه‌ره‌ینان نه‌ده‌هینا (لا‌په‌ره (۱۹۶ - ۱۹۷)

2. کاتیک خودا ده‌فه‌رمویت : «فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ» (واتا : باوه‌رداریان سو‌دیان پخ ناگه‌یه‌نیت دوا‌ی ئه‌وه‌ی سزای ئیمه‌ ده‌بینن

، نه وه مامه نه يه كي خودايه له گه ل به نده كانيدا) نه وا ليبردها نه مه نه وه ناگه يه نيبت كه له دواړوژدا نه و باوهره سودي بويان نابيت ، نه مهش واتا باوهرداريه كه نابيته هوي نه وه ي نه مرن و له ژياندا بيمينن ، نه وه تا فيرعون رووحى كيشرا به برواداريه وه ، ههروه ها كاتيک فيرعون به و ريگه ي وشكانيه رويشت كه له نه نجامي نه وه ي موسا داره كه ي كيشا به دهرياكه دا دهركه وت ، نه و كاته فيرعون دنيا نه بوو به وه ي له ناو ده چيبت و دهر يبت ، هه ربويه كاتيک خنكا باوهر ي به وه هينا كه به ني ئيسرائيل باوهر يان پي هينا وه به نكو رزگاري بيبت ، به لام رزگاري بوو به شيويه كه كه پيچه وانهي نه وه بيبت كه نه و ده يو بيبست ، به وه ي كه وا رووحى كيشرا به برواداريه وه ، به مهش خودا رزگاري كرد له سزاي دواړوژ و ههروه ها جهسته شي رزگار كرد و هينا يه دهر وه وه كه خودا ده فهر مويبت : «فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ آيَةً» (واتا : نه مرو رزگارت ده كه يين به جهسته ته وه بو نه وه ي بو نه وانهي دواي خو ت بيبت به نايهت و به سه رهاتيک و نيشانه يه كه) (لا پهره ٢٠٧)

3. پينغه ممبر (سه نه وات له سه ر خو ي و بنه ماله كه ي) فهر مويه تي : "مروفا له سه ر نه وه زين دوو ده كرين ته وه كه له سه ري مردووه) به مهش فيرعون له سه ر باوهر هينان مرد ، بو يه خاوه ني باوهره (لا پهره ٢٠٨)

له كتيبي "الفتوحات المكية" كه نوسراوي شيخ نيبن عه ره بيه (سه رچاوه : الفتوحات المكية ، الشيخ الأكبر محيي الدين ابن عربي ، چاپخانه ي بولاق - قاهره ، چاپي سيه هم ، ١٨٥٧) له چهند شو نيك باس ي فيرعون كراوه به م شيويه :

1. قوشه يري له نامه كه يدا له هه نديک له پياوچا گانه وه ده گيرينه ته وه كه وا فهر مويان ه : "هه ركه س خو ي پي با شتر بيبت له فيرعون نه وا لو تبه رزي نواندووه" ، هه ركه س خو ي پي با شتر بوو

لؤمهی بکه و پیی بلی کهوا نابیت خوی بهباشتر بزائیت چونکه خودا رحمت و بهزهیهکهی
هموو بونهوهران دهگریتهوه و نهمه له گهورهترین بابهتهکانه (بهرگی یهکهه — لاپهره ۵۲۷)

2. خودا لهگهّل هموواندایه ، تهنانهت فیرعهون کاتیک لهسهردسهلات بوو و بیئاوهر و
هاوهلدانهر بوو و هاوهلدانهریش پیسه ، سهرهرای نهوهش موسا و هارون که خودا فهرمانیکردن
بچن بۆلای ، و خودا فهرمووی : " اِنِّی مَعْکَمَا اَسْمَعُ وَاَرَى " (واتا : من لهگهلتاندام دهبیستم
و دهبینم) (بهرگی یهکهه — لاپهره ۵۳۷)

3. فیرعهون له ناخدا وهک ههر بوونهوهریکی تر مۆری گهورهیی و مهزنی خودا بهسهردلیدا دراوه
، بهلام له رووکهشیدا بهو شیوهیه نهبوو ، ههریویه خودا چهزرتی موسا و هارونی بو نارد بو
نهوهی به زمانیکی نهرمونیان لهگهلی بدوین تاکو بهیادی بیتهوه یاخود لهخوا بترسیت ،
نهمهش بو نهوهی روکesh و ناخی بییت به یهکیک ، دلی بهردهوام بوو له پارانهوه له خودا و
به زمانیش دهری بری کاتیک بیهیاو بوو له سهرباز و شوینکهوتهوانی و لهکاتی خنکانیدا
بیدهسهلاتی و لاوازی خوی بینی و نهوکات هاته بهردهم دهرگای پهروهردگار و نیی پارایهوه ،
کاتیک جادوو بازهکان گهراوهوه له کارهکانیان وتیان : "باوهرمان به خودای ههردوو جیهان
هیئا" ، بهلام فیرعهون وتی : "باوهرم بهو خودایه هیئا که بهنی ئیسرائیل باوهریان پیی
هیئاوه" و پاشان وتی "منیش له موسوئمانانم" بهمهش نهوهی له ناخیدا بوو به زمانی درکاندی
، بو لابردنی گومان نهو خودایه دیاریکرد که باوهری پیهیناوه کاتیک وتی (خودای بهنی
ئیسرائیل) و دۆخی خوی دیاریکرد کاتیک وتی (منیش له موسوئمانانم) و نهم گفوتوگۆیهی
لهگهّل خودادا بوو بهوهی دهیزانی که خودا دهیییییت و دهیییییتیت بهمهش خودای گهوره
وهلامیدایهوه و وایلیکرد وهلامهکه بیستییت کاتیک فهرمووی : "ئیسنا باوهرت هیئا" ، پاشان
خودا پیش مردنی فیرعهون مژدهی نهوهی پیدا که جهستهی رزگار دهکات و دهری دهینییت له
دهریاکه نهمهش بو نهوهی بو نهوانهی دواي خوی بییته رینیشاندهر بو خوداپهروستی که نهوانهی

دوای خوئی نهوه بلین که نهه و توویه تی ده بیته نیشانه ی رزگار بوون ، فیرعه ون له باشترین کاتدا رووحی کیشرا و مرد که نهویش ناشکراکردنی باوهرداریتی و وتیتی به زوویان ، نهههش بو نهوهی هیچ که سیک بیهیاو نه بیته له رحم و به زهیی خودا ، باوهرداریتی له ناخیدا دههات و دهچوو ، که خودا دهفهرمویت : (فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاُوْا بِاَسْنَا) (واتا : باوهرهینانه که یان سودی پییان نه ده گه یاند کات سزای نیه یان بینی) نهه نیاه ته زور روونه که مه به ست پیی نهوهیه که باوهریان سودیان پیناگه یه نیته به لکو خودا سود ده گه ی نیته ، و کاتیک خودا دهفهرمویت : (سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادِهِ) (واتا : مامه نه یه کی خودایه له گه ل به ننده کانیدا) نهههش واتا باوهرهینان له کاتی بینینی سزایه ک که پیشتر خه لک نهیدی بیته ، بیباوه ره کان وهک خودای گه و ره دهفهرمویت : (صَلُّ مِنْ تَدْعُوْنَ اِلَّا اِيَّاهُ) (واتا : کاتیک بیباوه ره کان دهچوونه ناو که شتی و شه پوئی ناوه که که شتی که ی دههینایه جوئی توند ، هانایان بو خودا دهبرد ، به لام که دههاتنه وه سه ر وشکانی داویان له بته کان دهکرد) نهه نیاه تهش واتا نه گه ر خودا نهوانه ی سه ر که شتی که ی له و کاته دا بمردانایه نهوا به باوهرداری دهمردن ، به لام فیرعه ون له کاتی باوهرهیناندا گیانی کیشرا و به باوهرداری مرد ، زیاتر نه ژیا بو نهوهی له دوای باوهرهینان نه گه ریته وه سه ر نهوهی پیشتر دهیکرد (به رگی دووهم – لاپه ره

(۲۷۶)

4. کاتیک خودا فهرمووی : (فَأُوْرَدَهُمُ النَّارَ) (واتا : خودا دهیانخاته ناو دوزخ و ناگره وه –

لیره شدا مه به ست نالی فیرعه ونه) نهوا لیره دا مه به ست پیی نالی فیرعه ونه نهک خودی فیرعه ون نه گه رنا ده بوو خودا بفره مویت (فرعون و آله) ، رهحه تی خوداش زور فراوانه چوون ده بیته باوه ری که سیک وهرنه گریته که له ناو ناودا ده خنکیته به بیده سه لاتی له کاتیکدا خودا خوئی دهفهرمویت : (اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَّرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيُكْشِفُ السُّوْءَ) (واتا : کی هه یه جگه له خودا که وه لامی که سه ناچاره کان بداته وه و نهه امه تی و نارچه تیان له سه ر لابدات) ، که سیک

نه‌گەر ناچار بـیت خودا وه‌لامی ده‌داته‌وه و نه‌هامه‌تیه‌که‌ی له‌سه‌ر لاده‌دات ، چ جای فیرعه‌ون که باوه‌ری هیناوه پر به دل و به راستگویی (به‌رگی دووم — لاپه‌ره ۲۷۷)

5. فیرعه‌ون کاتیک نزیکبوو بخنکیت و وتی : (قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَأْسُوا

إِسْرَائِيلَ) (واتا : فیرعه‌ون وتی باوه‌رم هینا به‌وه‌ی هیچ خودایه‌ک نییه جگه له‌و خودایه‌ی به‌نی ئیسرائیل باوه‌ریان پی‌ی هینا) نه‌مه پی‌ی ده‌وتریت یه‌کخودا په‌رستی فه‌ریاده‌سیانه ، نه‌م باوه‌ره‌ی راگه‌یاندا تا نه‌وانه‌ی په‌رده دراوه به‌سه‌ر گوئیان نه‌م قسه‌یه بیستن ، فیرعه‌ون ویستی به‌گه‌له‌که‌ی بلی که گه‌راوه‌ته‌وه له‌وه‌ی که ده‌یوت من خوداتانم ، کاتیک فیرعه‌ون نه‌و روودای خنکانه‌ی بینی که به‌سه‌ری هات باوه‌ری هینا به‌مه‌ش سزای دونیای له‌سه‌ر لادرا و دواتر خودای گه‌وره باوه‌ره‌که‌ی پشتراست کرده‌وه که فه‌رمووی : (الآن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ) (واتا : ئیستا باوه‌رت هینا له‌کاتیکدا پیشتر بینه‌رمانیت ده‌کرد) نه‌مه‌ش نیشانه و ناماژه‌یه‌ک بوو له راستگویی فیرعه‌ون له برابوونه‌که‌ی به‌خودا ، خو نه‌گەر راستگو نه‌بوایه نه‌وا خودای گه‌وره هه‌مان نه‌و شته‌ی پی‌ی ده‌فه‌رموو که به‌ده‌شته‌کیه‌کانی فه‌رموو بوو : (الذین قالوا آمنا قُلْ لَمْ تَوْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ) (نه‌وانه‌ی که ده‌یانوت باوه‌رمان هیناوه بلی باوه‌رتان نه‌هیناوه به‌لام موسولمان بوون و باوه‌ر نه‌چووه به‌دلتاندا) {تییینی لیکۆله‌ری کتیب له‌سه‌ر نه‌م دیره : نه‌مه‌ش ناماژه‌یه بو نه‌وه‌ی که‌وا فیرعه‌ون موسولمان بووه و برواداریش} ، خوداش شاهیدی دا بو باوه‌رداریتی فیرعه‌ون و هه‌رکه‌سیش خودا شاهیدی بو باوه‌ری بدات نه‌وا پاداشتی ده‌داته‌وه له‌به‌رامبه‌ر راستگویییه‌که‌ی ، نه‌گه‌رچی پیشتر پیس و بیباوه‌ر بوو به‌لام که باوه‌ری هینا پیویستی به‌وه‌کرد خوی بشوات و خوی خاوین بکاته‌وه ، هه‌ر بویه ده‌ریاکه بوو به‌شوینی خاوینکردنه‌وه‌ی و شو‌ردنی ، به‌م شیویه‌ش خودای گه‌وره به‌خاوینی گه‌راندیه‌وه بۆلای خوی ، هۆکاری دروستبوونی باوه‌ره‌که‌شی نه‌وه‌بوو کاتیک بینی ده‌ریاکه به‌شیکی بووه به‌وشکانی و باوه‌رداره‌کانی شوینکه‌وتووی جه‌زه‌تی موسای پیدا تیپه‌ر

دهبن ، فيرعهون تيگه‌يشت که نه‌مه‌يان به باوه‌رکه‌يان به‌ده‌ست هیناوه (به‌رگی دووهم –
لاپه‌ره ۴۱۰)

6. کاتيک فيرعهون که‌وته ناو ناوه‌که باوه‌ری هینا و به‌یادی هاته‌وه و ترسا له خودا ، هه‌روه‌ها
قسه‌ی نه‌رمونیانی جه‌زهرتی موسا و هارون کاریگه‌ریان له‌سه‌ری دئی به‌جیه‌یشتبوو ، نه‌مه‌ش
ده‌نگه‌یه‌نییت به‌وه‌ی که‌وا باوه‌رپوونه‌که‌ی به‌ خودا قبول بووه چونکه له‌سه‌ر بنچینه‌ی
به‌یاده‌هاتنه‌وه‌ی خودا و ترسان نیی بووه نه‌وه‌ک باوه‌رپوونه‌که‌ی به‌سترابیته‌وه به‌ کاتيکی
دیاریکراو که کاتی خنکانه‌که‌یه‌تی (به‌رگی دووهم – لاپه‌ره ۴۱۱)

له سه‌رچاوه‌ی (الکبریة الأحمر المسمى التاريخ الأشهر – محیی الدین الطعمی ، المكتبة الازهریة
للتراث "مصر" ، ۲۰۱۷ ، لاپه‌ره ۱۱۱) شیخ موحیه‌دینی طه‌عمی له‌ویشدا ناماژه به‌ فدرمایشته‌که‌ی شیخ
ئیب‌ن عه‌ره‌بی ده‌کات و ده‌فه‌رموییت : "شیخ ئیب‌ن عه‌ره‌بی به‌ روونی و ناشکرا ناماژهی به‌وه‌داوه له کتیبی
(فصوص الحکم) که‌وا فيرعهون نه‌جاتی ده‌بییت ، هه‌روه‌ها <جه‌لالی دوانی> نامه‌یه‌کی هه‌یه له‌سه‌ر
رژگاربوونی فيرعهون ، که چاپکراوه و من هه‌موویم خویندۆته‌وه ، هه‌ندیک له زانا رووکه‌شیه‌کان دژ
به شیخ ئیب‌ن عه‌ره‌بی وه‌ستان له‌م بابه‌ته‌دا ، له‌راستی‌دا نه‌وان له مه‌به‌ستی شیخ تینه‌گه‌یشتبوون ،
که‌وا شیخ ئیب‌ن عه‌ره‌بی مه‌به‌ستی نه‌وه بووه که‌وا فيرعهون بر‌واهیته‌نه‌که‌ی په‌یوه‌ست نه‌بووه به‌ کاته‌وه
، واتا له کاتی خنکاندنی که باوه‌ری نه‌بووه پیشتر ، کاتيک راستیه‌که‌ی بینی و به‌رچاوی روون بوو و
تیگه‌یشت که جه‌زهرتی موسا له‌سه‌ر حه‌قه و نه‌وه له‌سه‌ر هه‌له‌یه نه‌وکات بر‌وای هینا"

نامه‌یه‌کی ئیبن تهیمیه له وهلامدانه‌وه‌ی شیخ ئیبن عه‌ره‌بی و و تیبینه‌کانی لیکۆله‌ر له‌سه‌ری :

ئیب‌ن تهیمیه که به درێژایی ته‌مه‌نی به دئیگی ره‌ش و زمانیکی تونده‌وه به‌ره‌مه‌کانی ده‌نوسیه‌وه ، شیخی نه‌که‌به‌ر موحیه‌دینی ئیب‌ن عه‌ره‌بیش بیه‌ش نه‌بوو له زمانی توند و دئی ره‌شی ئیب‌ن تهیمیه ، نه‌وانه‌ی ده‌لێن که‌وا شیخ ئیب‌ن عه‌ره‌بی نه‌م رایه‌ی که له‌سه‌ر فیرعه‌ون هه‌یه‌تی هی خۆی نییه به‌لکو خزاوته ناو به‌ره‌مه‌کانی ، منیش ده‌لێم نه‌که‌ر و ابویه ئیب‌ن تهیمیه وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه و نامه‌یه‌کی نه‌ده‌نوسی له دژی نه‌و رایه‌ی شیخی نه‌که‌به‌ر ، به‌لام که نامه‌ی نوسی به‌لگه‌یه‌کی رۆن و ناشکرایه که نه‌و فه‌رمایشته فه‌رمایشتی شیخی نه‌که‌به‌ره ، منیش لێ‌رده‌ا وه‌لامی نامه‌که‌ی ده‌ده‌مه‌وه به‌و فه‌زله‌ی خودا پیمانی به‌خشیوه له وه‌لامدانه‌وه‌ی ناحه‌ز و چه‌واشه‌کاره‌ن :

1. ئیب‌ن تهیمیه وه‌ک پیشه‌ی هه‌میشه‌ی خۆی له کتیبه‌کانی پشت ده‌به‌ستیت به کتیبی ئاینه‌کانی تر بو‌شکاندن و دژ وه‌ستانی هاوئاینه‌کانی خۆی ، له سه‌ره‌تای نامه‌که‌دا ده‌لێت : (له ئاینی موسولمانان و جوله‌که و مه‌سیحی فیرعه‌ون کافرترین بونه‌وه‌ری خودایه) منیش ده‌لێم : خۆ نه‌که‌ر واییت و کافرترین بونه‌وه‌ری خودا بیت نه‌وا ئیب‌ن تهیمیه دژ به قورئان وه‌ستاوته‌وه که له سوره‌تی البقره له ئایه‌تی ۳۴ دا خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووت : (إِلَّا إِلِيسَ أَبِی وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ) (واتا : هه‌موو فریشته‌کان کړنوشیان برد ته‌نها ئیبلیس نه‌بیت لوتبه‌رزی نواند و گوێرایه‌ل نه‌بوو و له کافره‌کان بوو) ، یان نه‌وه‌تا ئیبلیس له بونه‌وه‌ران نییه تا کافر بیت یان نه‌وه‌تا کافر نییه و له بونه‌وه‌رانه ؟ له هه‌ردوو حائه‌تدا دژ به قورئان ده‌وه‌ستیته‌وه قسه‌که‌ی ئیب‌ن تهیمیه ، نه‌مه جگه له‌وه‌ی که هاتوو به‌ناوی ئاینی جوله‌که و مه‌سیحیه‌ت قسه ده‌کات له‌کاتیکدا پێی وایه دین و کتیبه‌کانیان ده‌ستکاری کراوه

2. ئیب‌ن تهیمیه ده‌لێت : (فیرعه‌ون یه‌کیکه نه‌و که‌سانه‌ی له قیامه‌تدا توندترین سزا ده‌دریت) وادیاره به‌لگه‌که‌شی نه‌وه‌یه که ئیب‌ن عومه‌ر فه‌رمووویه‌تی : (توندترینی نه‌وانه‌ی له رۆژی

قیامت سزا ددرین سی که سن که نهوانیش دوووهکان و نهوانی بیباوهپوون له نهسحابی مائیده و نالی فیرعهونن) (سهراچاوه : تفسیر القرطبی - تفسیر سورة النساء - آية ۱۴۵) ، لاوازی تیگهیشتنی ئیبن تهیمییه له فهرمووده و نایهتهکانی بووته هۆکاری نهوهی بکهووته چه نیدین هه نهی زهقهوه ، چ فهرموودهکه و چ نایهتهکه باسی نالی فیرعهون دهکن نهک فیرعهون و نالی ، که نه دوو دهربرینه جیاوازن ، یهکه میان فیرعهون ناگریتهوه و دووه میان فیرعهون دهگریتهوه ، نهوهی له هه دیسهکه هاتوو فیرعهون ناگریتهوه

3. ئیبن تهیمییه وهک پیشه ی توندرووی هه میسه ی و هزی بو کوشتارگری له نامه که یدا خو ی دهکاته نوینه ری هه موو موسوئمانان و به ناوی نهوانه وه ده ئیت : (هه موو موسوئمانان هاوران له سه ره نهوهی که وا هه رکه س فیرعهون کافر نهکات و نه ئیت له دوزه خه نه وا ده ئیت پاشگه ز بیته وه نه گینا ده کوژریت وهک له دین دهرچوو یه ک ، خو نه گه ر که سه که بلیت که وا باوه ردار بووه و گومانی له بیباوه ری فیرعهون هه بیته نه وا بیباوه ره نه وکه سه و کوفره که ی گه وره تره له کوفری نه بو له هه ب) ، لیسه دا که ده ئیت هه موو موسوئمانان ته نه ها مه به ستی گروپ و کومه نه که ی خو یه تی چونکه نه و هه موو بوچون و پاکانی تری پی پوچه ل بوو و هه موو شوینکه وتوانی پا و بیروبوچونه کانی تری به کافر و بیباوه ر و نه ئاین دهرچوو ده بینی وهک له کتیه کانی ده بینریت ، پاشان وهک پیشه ی هه میسه ی نه م که سانه که ناتوانن رووبه روو بوونه وه به گفتوگو ی زانست بکه ن بو یه په نا ده به نه بهر هه ره شه ی کوشتن ، ئیبن تهیمییه ش وهک دریزه پیدهری کار و پیشه ی به نی ئومه یه و ده و نه تی ئومه ی به ناوی دینه وه خوینی خه ئکی هه لال ده کرد و ئیستاش گروپه توندروه کان به به لگه ی کتیه کانی نه وه وه کوشتارگری نه نجام ده دن ، پاشان ئیبن تهیمییه بیناگایه له وه ی کاتی خودا ئومه ی نه بو له هه ب دهکات باسی دهستی دهکات (تبت یدا ابي لهب) نه وهک باسی زمانی بکات که چی وتوو ، چونکه نه بو له هه ب به کردار دزایه تی په یامهینه ری کرد و نازاری دا ، نایا له لای ئیبن تهیمییه که سیک که

پیی وایه فیرعون بروداره خراپتره له نه بو لههه بیک که بهو شیوهیه نازاری پیغه مبهری داییت ؟ نه گهر بیروباوه ریکی وهها بوونی هه بییت نهوا گومانی تیانیه بیروباوه ری فیرعون لهم بیروباوه ری ئیبن تهیمیه باشره

4. نه گهرچی ئیبن تهیمیه لهم نامهیه وای دناوه وهلامی باوهرداریتی فیرعون بداتهوه و دژی بوهستیتهوه ، بهلام لهو چهند لاپه ریهی نوییه تی دهیین زیاتر له سی لهسه ر چواری کتیبه کهی هیرشکردنه سه ر هه نگرانی نهو بیروباوه ریه و جاریک به موحید نایان دههینی و جاریک به دوورو و کافر و گومرا و چندی دهسته واژهی تر ، لههه مان کاتدا هیرش دهکاته سه ر دۆستانی خودا و به گومرا و سه رلیشیواو نایان دههینی ، لهکاتیکدا ئیبن تهیمیه نوسراو و به لگه دهخاته پیش عه قلوه به لام لهم بابته دا به عه قل بریاری کافر بوون و بیباوه ری هه نگرانی لهم بیروباوه ره ده دات

5. ئیبن تهیمیه له نامه کهیدا هه نگرانی نهو را و بوچونه به (ئیتیجادی) ناو دههینیته نه مهش چونکه پیی وایه شوینکه وتوانی شیخی نه کبه ر ئیبن عه ره بی پیان واییت خودا له گه ل بهنده کانی یه کده گرن و ده بنه یه کییک ، لهکاتیکدا نه مه بوختانیکی روونه ، نه وه تا شیخ ئیبن عه ره بی له فتوحاتی مه کیکی ده فهرمویت : (من قال بالحلول فدينه معلول وما قال بالاتحاد إلا أهل الإلحاد) (واتا : هه رکهس بلی خودا ده چیته ناو شته کان نهوا ئاینه کهی کیشه ی تیدا هه یه و ته نها نه وانه ده ئین خودا و بهنده کان ده بنه یه کییک که موحیدن)

6. ئیبن تهیمیه سه رجه م نهو ئایه تانه ی دههینیته وه بو وه لامدانه وه ی شیخ ئیبن عه ره بی ئیمه لهم کتیبه دا نامه ژمان پیان داوه بو وه لامدانه وه ی تیگه یشتنه ته سک و هه له کانی ئیبن تهیمیه له قورناتی پیروژ و ئاینی ئیسلام

7. که خودا ده فهرمویت به فیرعون : (لتكون لمن خلفك آية) (واتا : تا بییت به نیشانه یه ک بو نه وانی دوا ی خوت) ، لیره دا ئیبن تهیمیه ده ئیت که آیه واتا په ند و عیبره ت ، به لام شیخ

ئىبن عەربى دەفەر مۆيت كەوا آيە واتا نىشانە ئەمەش بۆ ئەوئى ھەركەس ويستى باوەر بھينيت
لەدواى فيرعهون ئەو نىشانەيە ھاندەر و رننیشانەدەرى بىت كە وەك فيرعهون بەو شىوئەيە
باوەرپوونيان دەربېرن و بلىن ئيمە لە موسوئمانانين

8. ئىبن تەيمىيە لە نامەكەى دەئيت (فيرعهون لەوانەيە كە پەيامى موساى بە درۆ خستۆتەوہ
نەوہك تەنھا بىباوەر بىت ، بەدرۆخستتەوئى پىئەمبەرىك گەورەترين كوفرە ، بەلام ھەموو
كافرىك مەرج نيە پەيامەكە بەدرۆ بخاتەوہ ، چونكە كافر ھەيە كە سەرقائى ھەز و
ئارەزووہكانىەتى و شوين پەيامەكە ناكەوئى) ئيمەش ھەر بە نوسراوہكەى ئىبن تەيمىيە خوئى
وئلامى دەدەينەوہ و دەئيين : ئەگەر وابىت كەواتە فيرعهون لەوانەبووہ كە سەرقائى ھەز و
ئارەزووہكانى بووہ واتا ھەزى دەسەلات و ئارەزووى چەوسانەوہ ، ھەربۆيە ئەو ھەزە واى
لىكردوہ نەچىت بەدەم بانگەوازى ھەزرتى موسا ، كەواتە ئەمە ناىكاتە گەورەترين بونەوہرى
بىباوەر و بەمەش قسەكەى خوئى كە لە سەرھەتاي نامەكە وتوئەتى بەدرۆ دەخاتەوہ و
بەپىچەوانەيەوہ قسەى كردوہ

9. ئىبن تەيمىيە دەئيت كەوا كاتىك فيرعهون بە موسا دەئيت : (وليدع ربه) (واتا : با خواكەى
بانگ بكات) بەنگەيە كەوا فيرعهون باوەرپى بەخوا نەبووہ ، منيش دەئيم ئەمە بەنگەيەكى
پوچەل و ھەئەيە چونكە باوەر بە يەقین دەچەسپىت و يەقینيش لە داواكردنى بەنگەوہ دروست
دەبىت و بەنگەكەش پىويستە ھەستىپىكراو بىت ، وەك لەم كتیبەدا باسى ھەزرتى ئىبراھىم
كردوہ كە بە كۆمەئە پرسىارىك لەخوئى بووہ ھوئى ئەوئى خودا بدۆزىتەوہ ، فيرعهونيش
دەيوست بەتەواوئەتى ئەو كۆپە باوەرپى لە دليدا پەرى سەندوہ بچەسپىت و خاموش نەبىتەوہ
ھەر بۆيە بەردەوام داواى بەنگە دەكات و كۆشكى بەرز دروست دەكات تا خودا ببينىت ، ھەموو
ئەم ھەولانەى بۆ چەسپىنى باوەرپەكەى بووہ ، لەھەمان كاتدا كە فيرعهون داوا دەكات كە موسا
خوداكەى بانگ بكات ، ئەمە بۆ ئەوئەيە كە فيرعهون لە دەسەلات و تواناى خوداكەى موسا

دُنیا بیستهوه گومانی له خودا و بون و دسهلاتی نه مینیت ، وهک خودای گهوره دهفه رمونیت :
 (قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللّٰهِ شَكٌّ) (سورة إبراهيم - ۱۰) واتا : پیغه مبهه ران دهیانفه رموو نایا
 گومان له بوون و دسهلاتی خودا ههیه؟ ، بو نه مانی نهو شک و گومانه پیویست به
 دروستبوونی دنیایی و یه قین هه بوو که نهو هوش به بینین و دنیابوونهوه و دهرخستنی به لگه
 په ییادده بوو

10. ئیبن تهیمییه ده ئیت کهوا فیرعه ون نهو کافرییه که زۆرتین جار له قورئاندا باسی
 کراوه و ناوی هینراوه ، له کاتیکدا نه مهش هه ئهیه ، چونکه شهیتانه که زیاتر باسی کراوه ،
 شهیتان ۷۵ جار به ناوی شهیتان و ۱۱ جار به ناوی ئیبلیس ناوی هاتوو له قورئاندا ،
 له بهرامبه رییدا فیرعه ون ۷۴ جار ناوی هاتوو

11. ئیبن تهیمییه له نامه که ییدا ده ئیت کهوا کاتیک دهوتریت "ال فرعون" نهوا فیرعه ونیش
 دهگریتهوه ، بو نه م رایه شی به لگه به "آل إبراهيم ، آل عمران ، آل لوط ، آل یاسین ، آل
 ابي أوفى ، آل داود) دهینیتتهوه ، له وهلامدا ده ئیم (آل) لیهدا مه رج نییه نهو که سهش
 بگریتهوه که دهریتته پالی ، نهو هتا (آل لوط) خیزانه که ی حه زره تی لوط ناگریتهوه چونکه
 نهویش له ناوچوو ، به لام (آل إبراهيم) خاتوو سارای خیزانی حه زره تی ئیبراهیمیش دهگریتهوه
 ، یان (آل محمد) نه بو له هه ب ناگریتهوه ، که واته ههروهک چۆن دهگریت نهو کۆمه ئه یه ی
 دهرینه پال ناویک یه کییک لهو کۆمه ئه یه به دهریتته له وان ، نهو هاش دهگریت نهو وانه ی
 کۆمه ئه که دهرینه پالی نهویش به دهریتته لهو کۆمه ئه یه و ته نها بو ناسینهوه و پۆلینگردن
 بدریتته پالیان ، له قورئاندا خودا باسی باوه رداره که ی ئالی فیرعه ون دهکات (مؤمن آل
 فرعون) له سورته ی غافر ئایه تی ۲۸ دا ، که واته ههروهک چۆن نهو باوه رداره ی ئالی فیرعه ون
 به دهره له ئالی فیرعه ون که ده چنه دۆزه خه وه ، به هه مان شیوه فیرعه ون خوشی به دهره له ئالی
 فیرعه ون ، یا خود نهوکاته بوو به دهر له ئالی فیرعه ون کاتیک وتی : (من له موسولمانه کانم)

بهمه‌ش خوئی و باوهداره‌کهی نالی فی‌رع‌ه‌ون هه‌ردوو هه‌مان بیروباوه‌ریان په‌یدا کرد و
به‌ده‌ریوون له نالی فی‌رع‌ه‌ون

12. ئیبن ته‌یمیه له نامه‌کهی ده‌ئیت : (فی‌رع‌ه‌ون گه‌وره‌ترین که‌سه لوتبه‌رزی نواندییت) ،
له‌م بابه‌ته‌شدا هه‌له‌ی کرد ، چونکه شه‌یتان گه‌وره‌ترینه ، شه‌یتان له‌ناو هه‌موو فریشته‌کانی
و سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی بو ماوه‌یه‌کی زور خوداپه‌رستی ده‌کرد ، به‌لام وته‌ی خودای شکاند و وتی من
له نادم باشترم ، نه‌مه‌ش واتا خودا هه‌له‌ی کردوو و شه‌یتان راستی کردوو ، له‌کاتی‌کدا
فی‌رع‌ه‌ون کاتی‌ک وتی من خوداتانم هۆکاره‌کهی نه‌وه‌بوو که هیشتا ناشنا نه‌بوو بو به زاتیکی
ده‌سه‌لاتداتر له خوئی که نه‌ویش خودایه ، بو‌یه شه‌یتان گه‌وره‌ترین بیفه‌رمانی کردوو و
گه‌وره‌ترین لوتبه‌رزی نیشانداوه

13. ئیبن ته‌یمیه له نامه‌کهی نایه‌تیک ده‌کاته به‌لگه که له سوره‌تی هود ژماره ۹۶ بو
۹۹ دا هاتوو : (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتْبَعُوا آمْرَ
فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمُورَدُ وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بئسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ) (واتا : موسامان به
نایه‌ت و به‌لگه و ده‌سه‌لاته‌وه نارد بو فی‌رع‌ه‌ون و خه‌لکه‌کهی ، به‌لام نه‌وان شوین فه‌رمانی
فی‌رع‌ه‌ون که‌وتن له‌کاتی‌کدا فه‌رمانی فی‌رع‌ه‌ون هی که‌سیکی هۆشیار نیه ، له دوا‌پوژدا گه‌له‌کهی
پیش ده‌خرین و ده‌برینه دۆزه‌خ و خراپترین شوین ، نه‌فه‌رتیان لی ده‌کریت و ده‌خرینه
خراپترین شوینه‌وه) ، نه‌م نایه‌ته‌ی نه‌و ده‌یکاته به‌لگه باسی گه‌ل و نالی فی‌رع‌ه‌ون ده‌کاته
نه‌ک خوئی ، لی‌ره‌دا له روژی دوا‌یی جیاوازیه‌ک هه‌یه له نیوان فی‌رع‌ه‌ون و ئیبلیس ، که ئیبلیس
کاتی‌ک شوینکه‌وتوانی ده‌برینه دۆزه‌خه‌وه نه‌وا ئیبلیس خوئی بی‌به‌ری ده‌کاته لیان و ئیبلیس
خویشی ده‌چیته دۆزه‌خ ، به‌لام فی‌رع‌ه‌ون به‌په‌یچه‌وانه‌وه خه‌لکه‌کهی خو‌یانی لی بی‌به‌ری ده‌کن
بو‌یه فی‌رع‌ه‌ون ده‌چیته به‌هه‌شت و نه‌وان ده‌چنه دۆزه‌خ ، کاتی‌کیش ئیبن ته‌یمیه نه‌وه ده‌کاته

به ئگه که ئالی فيرعهون دهچنه دۆزهخهوه بههۆی شوينکهوتتيان بو فهرماني فيرعهون و
بهمهش فيرعهون بيئاوهره ، نهمهشدا هه ئهيه چونکه فيرعهون نهوکاتهی فهرمانيان پيادهکات
هيشتا باوهری گوماناويه و کاتيک دهکهويته ناو دهرياکهوه نهوکات باوهرهکهی دهچهسپييت و به
دل و زويان دانی پيادهنييت

نامه‌یه‌کی شیخ جه لاله‌دینی دوانی له‌سه‌ر باوه‌ری فیرعه‌ون و تییینیه‌کانی لیگۆله‌ر له‌سه‌ری :

(سه‌رچاوه : ایمان فرعون ، الإمام جلال‌الدین الدوانی ، تحقق: ابن‌الخطیب ، المطبعة المصرية –

مصر ، چاپی یه‌که‌م ، ۱۹۶۴)

شیخ جه لاله‌دینی دوانی له نامه‌که‌یدا ده‌فه‌رمویت :

((براکه‌م خودا من و تو رینوینی بکات بو ریگای راست ، له ده‌مارگیری و توندروهی بمانپاریزیت ، بزانه که‌وا زانیانی نیسلام رای جیاوازیان هه‌بووه له‌سه‌ر بیروباوه‌ری فیرعه‌ونه‌که‌ی سه‌رده‌می چه‌زرتی موسا ، تیایاندا هه‌بووه به کافر و بیباوه‌ری داناوه و تیایاندا هه‌بووه به باوه‌رداری داناوه ، منیش له‌گه‌ل نه‌و رایه‌م که‌وا نایه‌ته‌که‌ی باسی ناشکرکردنی باوه‌ری فیرعه‌ون ده‌کات روونه که‌وا باوه‌رداریه‌که‌ی ناشکرا ده‌کات ، کاتی‌ک فیرعه‌ون ده‌ئیت : "باوه‌رم هیئا به‌وه‌ی که به‌نی نیسرائیل باوه‌ریان پیی هیئاوه و من له موسوئمانانم" ، نه‌وه واتا دنیا‌بوومه‌وه که هیچ په‌رستراویک نییه جگه له‌و خودایه‌ی که به‌نی نیسرائیل باوه‌ریان پیی هیئا ، که نه‌ویش خودای گه‌وره‌یه که چه‌زرتی موسا و هارون خه‌ئکیان پیی ناشنا کرد ، فیرعه‌ون هه‌موو باوه‌ری له خودادا کوکرده‌وه و له دنیه‌وه دانی پیدانا و به زوبان ده‌ری بری ، دانپیدانانی به زوبان رووکه‌شه‌که‌یه و باوه‌ره‌ینانی به دله‌که که ده‌ئیت (باوه‌رم هیئا) به‌ستراره‌ته‌وه به (من له موسوئمانانم) ، هه‌ربویه هه‌رکه‌سیک نه‌قلتیکی دروست و هوشداری هه‌بییت ده‌زانیت که‌وا نه‌م قسه‌یه‌ی فیرعه‌ون نه‌وکاته و تویه‌تی که هوشیار بوته‌وه ، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی له ساتی خنکاندا بوو به‌هۆی ناوه‌وه ، زانیان فه‌رمووینه‌که به باوه‌ر به پشتراستکردنه‌وه‌یه له‌لایه‌ن دئه‌وه ، دانپیدانانی‌شی بو جیبه‌جیکردنی حوکه‌مه‌کانه ، چ جای فیرعه‌ون که به دل و به زوبانی‌ش باوه‌ره‌که‌ی ناشکرا کرد و پاشان مرد ، هه‌ربویه شیخ نیبن عه‌ره‌بی فه‌رمووینه‌تی (فیرعه‌ون مرد پیش نه‌وه‌ی هیچ تاوانیکی تر نه‌نجام بدات) نه‌مه‌ش چونکه دوا‌ی باوه‌ره‌ینانه‌که‌ی مرد و هه‌رکه‌س بییت به موسوئمان خودا له تاوانی پیشووی خوش ده‌بییت وه‌ک مافیکی

خودایی به بی مافی به ندهکانی که له سه ری ده میننه وه ، کاتیکیش شیخ ئیبن عه ره بی ده فهرمویت (نه گهر فیرعه ون بی هیوا بوایه له رحمی خودا نهوا ههنگاوی نه دهنه نا بو باوه رهینان) نهوا ده ئیم نه مه قسه یه کی راست و شیوازیکی راسته ، ته نه ا نهوانه ش ئی تیئاگهن که کائمان به رام بهر نه م جو ره قسانه ، به لگه ی قبول کردنی باوه ره که شی نه وه یه که خودا فهرمووی "الان وقد عصیت قبل" (واتا : ئیستا باوه رت هیئا که پیشتر بی فهرمانیت ده کرد) نه مه ش له بهر نه وه ی هیج نه فی و سنوردار کردنیکی تیئا نییه نیشانه ی نه وه یه که باوه ره که ی قبول کراوه ، که خودا ده شفهرمویت "که پیشتر بی فهرمانیت ده کرد" نه مه واتا به باوه رهینانته وه بی فهرمانیه ش لاجوو و باوه ره که ت وهرگیرا ، نه م ئایه ته ی خودا ده فهرمویت ئینکاریکی ئیبطالی نییه که ئینکاریه که بیته هوی به تال کردنه وه ی قسه ی به رام بهر ، به لکو ئینکاریکی ته و بیخ و لومه کردنه که نامازه به وه بدات که دواتر رووده دات و بکه ره که ی زانراوه ، که به مانای نه وه دیت که دوا ی نه وه ی تاوانت کرد نه وه تا ئیستا باوه رت هیئا وه ، هاوشیوه ی ئایه تی (أتعدون ما تتحتون) (الصفات : ۹۵) (واتا : ئایا ئیوه نه وه ده په رستن که دایده تاشن و نیگاری ده کیشن؟) نه گهر که سانیکیش بلین که وا فیرعه ون لومه کراوه له قورئاندا نه وه ده ئیین له به رام بهردا چه ندین ئایه تیش هه یه لومه ی موسوئمانی گونا هبار و سه ری پیچیکار ده کات ، نه گهر خودا لومه و سه رزه نشتی فیرعه ونی کرد بیت نهوا ههر خودا خو ی فهرموویه تی له سوره تی مه ریه م ئایه تی ۶۰ که وا ههر که س ته وه بکات و بگه ری ته وه و بروا به نییت ده چیته به هه شته وه ، نه فره ت لی کردنیش له قورئاندا ته نانه ت ده رحه ق به بروادارنیش هاتوو ، نه وه تا خودا له سوره تی النساء ئایه تی ۹۳ فهرموویه تی که وا ههر که سیک باوه رداریک بکوژیته نهوا جیگای دوزه خه و خودا نه فره تی لی ده کات و سزایه کی سه ختی بو داناوه {تییینی لیکو لهر : له ته فسیری بغوی هاتوو که وا نه م ئایه ته دابه زیوه له سه ر که سیک به ناوی مقیس بن صبابه الکنانی که به نی نه جار برا که ی ده کوژن ، نه مه ش ده چیته بو تو لئه کردنه وه ، نهوانیش پاره ی خوینه که ی ده دهنی ، به لام نه و که ده گه ری ته وه له ریگادا که سیک ده کوژیته له تو لئه برا که ی بو نه وه ی هه م پاره که ی لاییت و هه م تو لئه شی کرد بیتته وه} ، ههروه ا

فیرعهون لهکاتی ناو چونه ناو دهم باوهرهکهی ناشکرا نهکردووو چونکه قسهکهی روونه که به
 رستهیهکی تهواو ههمووی پیکهوه وتووو ، نهمهش واتا له سههرمهگرگا نهبووه کاتیک باوهرهکهی
 ناشکرا کردووو و نهمهش وهلامیکه بو نهوانهی دهیانهویت که به نایهتی نهوی له سههرمهگرگا تهویه
 قبول نییه بیانهویت باوهری فیرعهون بهتال بکهنهوه ، نهو باوهرهینانهی که قبولکراو نییه و له
 قورنندا باسکراوه بریتیه له باوهرهینان له رژی قیامت دا نهگرنا نهو نایهتهی فهرمایشتهکهی
 خودا دهبیته پیچهوانه نهگه نایهتی ۹۸ی سورهتی یونس که خودا فهرمویهتی کهوا تنها گهلی یونس
 کاتیک باوهریان هیئا سودی بویان ههبوو و بهلا و نههامهتیمان لهسهریان لابرده ، نهو نایهتهشی له
 نایهتی ۸۸ سورهتی یونس هاتووو که دهفهرمویت (وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً
 وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَي أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَي قُلُوبِهِمْ
 فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ) (واتا : موسا فهرمووی خودایه تو فیرعهون و دارودهستهکهیت
 دهولهمنند و پارهدار کردووو له دونیادا تاکو لهسه رینگا لامان بدن ، پاره و پولیان لهناو ببه و
 دلیان توند بکه ههتاکو نهوکاتهی سزا سهختهکه دهبینن و پاشان باوهر دههینن) نهو نایهتهش
 بهنگهیه بو نییه نهک لهسهرمان بهنگه بیت ، چونکه فیرعهون کاتیک خنکا بهوه سزا سهختهکهی
 بینی هر بویه نهوکاته باوهری هیئا و نهمه ناماژیه بو قبولبوونی دوعاکی جهزرتی موسا که
 فیرعهون دواي خنکان که سزا سهختهکهیه باوهر بهینیت) وهک بیضاوی له مانای سزا سهختهکه دهیت
 کهوا بریتیه له خنکان ، ههروهها نهتهوی فیرعهون لهکاتی خنکان باوهریان نههینا بویه سزای
 سهختی نهوان کهوته قیامت ، نهوانهشی شیخ نیبن عهههبی به مولحید دادهنین ، نهوکهسانه خویمان
 مولحیدن و تینهگهیشتون له قسهکانی کهسیک کهوا زانای زاناکانش ناتوانن لیبی تیبگه و بگهنه
 زانست و پیگهی نهو ، شیخ نیبن عههههیش که باسی باوهرداری فیرعهون دهکات بو نیشاندانی گهورهیی
 و فراوانی رهمهتی خودایه و هاندانی بهندهکانی خودایه لهسهر بیهیوانهبوون له رهم و بهخشندهیی

((خودا))

به نځه‌ګانې لیکولېر له‌سهر نهم بابه‌ته :

1. خودای ګه‌وره ده‌یزانی که فیرعه‌ون برپوا ده‌یټیت هر بویه به حه‌زرتی موسا و هاروونی فرموو : [فَمَوْلَا لَهُ قَوْلًا لَّيْنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى] (طه ۴۴)) (واتا : به زمانیکی نهرمونیان ګفتوګوی له‌ګه‌ل بکه‌ن به‌نکو به‌هوش بیته‌وه یاخود بترسیت) لیرده‌ا که حه‌زرتی موسا ده‌چپته به‌رده‌م فیرعه‌ون ده‌فرمویت : [هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزْكَى * وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَحْشَى] [النازعات: ۱۸-۱۹] (واتا : نایا ناګریت خوت چاک بکه‌یت ؟ و پرنیشاندردت بم بو خودا تا لیبی بترسیت ؟) ، نهم جوړه مامه‌نه و په‌فتاری حه‌زرتی موسا و نه‌و جوړه فرمانه‌ی خودا بو نه‌وه‌ی به شیوه‌یه‌کی نهرمونیان مامه‌نه له‌ګه‌ل فیرعه‌ون بکریت ، ناماژن بو نه‌وه‌ی خودا ده‌یزانی فیرعه‌ون باوهر ده‌یټیت نه‌ګه‌ر له‌دوا ساتی ژبانیشی بیت و له‌کو‌تاییدا له راستیه‌کان تیده‌ګات ، هه‌ربویه خودا فرمووی : (لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَى) واتا به‌نکو به‌هوش بیته‌وه و له‌من بترسیت ، کاتیک فیرعه‌ون ده‌که‌ویته ناو ده‌ریاکه و ګه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی خودای بو دهرده‌که‌ویت نه‌وکات به‌هوش دپته‌وه ، که به‌هوش دپته‌وه و ده‌یټیت وا نوقم ده‌بیت له‌ناو ده‌ریاکه له‌وکاته‌دا ترسی خودای له‌دل ده‌نیشیت و ده‌یټیت : "من له موسوئمانام"
2. وهک له به‌نځه‌ی پیشوو باسم کرد که‌وا فیرعه‌ون بینا‌ګا و بیه‌وش بووه له ګه‌وره‌یی ده‌سه‌لاتی خودا نه‌مه‌ش به‌هوی نه‌زانیه‌وه بووه ، بویه خودای ګه‌وره ده‌فرمویت : (إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ) [النساء: ۴۸] (واتا : ته‌وبه و لیبوردی خودا بو نه‌و که‌سانه‌یه که به نه‌زانی خراپه‌کاری نه‌نجام دده‌ن و پاشان ده‌ګه‌رینه‌وه و ته‌وبه ده‌کن پاش ماوه‌یه‌کی که‌م) ، فیرعه‌ونیش به‌م شیوه‌یه به‌هوی نه‌زانی و بیه‌وشییه‌وه خراپه‌کاری نه‌نجام دده‌ا به‌لام له‌کاتی خنکاندن له‌ناو ده‌ریاکه به‌هوش دپته‌وه و نه‌وکات ده‌ګه‌رپته‌وه و ته‌وبه ده‌کات و باوهر ده‌یټیت

3. نه‌گه‌رچی فیرعه‌ون پیش خنکانی له‌ناو ئاوه‌که زۆم و سته‌میکی زۆری له‌خه‌ک کرد و چه‌ندین که‌سی بی‌تاوانی کوشت ، به‌لام خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (أَقُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ) (الزمر: ۴۸) (واتا: بلی و به‌رموو به‌و به‌ندانهم که زیاده‌روییان کردوو که‌وا بی‌هیوا نه‌بن له‌به‌خشنده‌یی و میهره‌بانی خودا ، خودا له‌هموو تاوانیک خوش ده‌بی‌ت) ، هه‌ر‌بو‌یه ده‌کریت خودا له‌و تاوانانه‌ی خوش بو‌بی‌ت به‌باوه‌ره‌ینانی ، یانیش وه‌ک باوه‌رداریک له‌دوارپوژ (قیامه‌ت) دا سزای بدات ، به‌لام نه‌وه‌ی ئی‌مه ده‌مانه‌وی روونی بکه‌ینه‌وه سزا و پاداشتی دوارپوژ نییه به‌ئکو باوه‌ره‌ینانی فیرعه‌ونه له‌دو‌نیا .

4. باوه‌ره‌ینانی فیرعه‌ون و باوه‌ره‌ینانی نه‌جاشی خالی هاوه‌شیان هه‌یه نه‌گه‌رچی خالی جیا‌و‌زیشیان هه‌بی‌ت ، نه‌جاشی باوه‌ری به‌خودا هینابوو به‌لام نه‌یدرکاند هه‌تاکو مرد ، فیرعه‌ون باوه‌ری به‌خودا هینا پیش مردن و درکاندن ، له‌م باب‌ه‌ته‌دا زانیانی نه‌شعه‌ری ده‌فه‌رموو که باوه‌ره‌ینان له‌بنه‌ره‌ته‌دا باوه‌ره‌ینانه به‌دل ، که‌واته نه‌جاشی به‌م پێ‌وه‌ره باوه‌ردار بوو چونکه به‌دل باوه‌ری هینابوو ، ئی‌بن ته‌یمیه‌ی حه‌رانی و لایه‌نگران و هاوه‌کره‌کانیشی ده‌ئین که‌وا باوه‌ره‌ینان له‌بنه‌ره‌ته‌دا باوه‌ره‌ینانه به‌دل و زمان و کردار ، ئی‌بن ته‌یمیه و لایه‌نگرانی نه‌گه‌رچی دژایه‌تی شیخ ئی‌بن عه‌ره‌بی ده‌که‌ن به‌لام له‌م باب‌ه‌ته‌دا هه‌ر به‌بیر و باوه‌ری خویان ده‌یسه‌لمینن که‌وا فیرعه‌ون باوه‌ردار بووه کاتیک خنکاوه ، نه‌گه‌ر پیرسن چۆن ؟ ده‌ئیم : ئی‌بن ته‌یمیه ده‌ئیت که‌وا بیروباوه‌ر باوه‌ری‌بوونه به‌دل و زمان و کردار ، به‌لام ده‌کریت که‌سه‌که له‌کات و ساتیک باوه‌ری‌بوون به‌کرداره‌که بسه‌لمینیت و له‌کات و ساتیکی تردا باوه‌ری‌بوون به‌زمان و کرداره‌که بسه‌لمینیت و له‌کو‌تاییدا هه‌رسیکیانی سه‌له‌ماندوو ، کاتیک فیرعه‌ون خنکا به‌دل و زمان باوه‌ری به‌خودا هینا ، به‌لگه‌مان چیه ؟ بو‌ نه‌وه‌ی که‌وا فیرعه‌ون له‌کاتی خنکان به‌لگه‌ی به‌زمان هینا قسه‌که‌ی خویه‌تی که ده‌ئیت : " آمَنْتُ أَنَّهُ

لا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ" (يونس : ٩٠) (واتا : باوهرم هینا بهوهی ئیسرائیلیهکان باوهریمان پیی هیناوه و من له موسوئمانانم) لیتردها فیرعهون به زمان باوهرهکهی ناشکرا کرد ، لهههمان کاتدا به دئیش باوهری هینا چونکه له نایهتی دواتر خودای گهوره دهفهرمویت : "الآن وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ" (یونس : ٩١) (واتا: ئیستا باوهرت هینا لهکاتیکدا پیشتر له خراپهکاران بویت) ، له فهرموودهشدا هاتووه که دهفهرمویت : (إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَىٰ أَجْسَامِكُمْ، وَلَا إِلَىٰ صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) (صحيح مسلم : ٢٥٦٤) (واتا : خودا سهیری جهسته و شیوهتان ناکات بهئکو دهروانیته دئتان و کردارهکانتان) ، بهمهش تیگهیشتین که به دئیش فیرعهون باوهری هیناوه ، نهوهی دهمنیتهوه کردارهکهیه ، ههندیكجار کردارهکه پیش باوهرهینان به زمان و دل دهکهوی چونکه دل پیویستی به بهئگهی ههست پیکراوه بو باوهرهینان ، لهکاتی نهبوونی بهئگهی ههست پیکراو دل نهستهمه باوهر بهینیت ، بهئگهشمان بو نهمه کهوا کرداره دهبیته هوی پتهبوونی باوهر له دئدا بریتیه له نهو نایهتهی که دهفهرمویت : (وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَثَبْتُمْ بِهِ فُؤَادِكُمْ) (هود: ١٢٠) (واتا : بهسههاتی پیغهمبهرانت بو دهگیرینهوه بو نهوهی باوهرداری له دئدا جیگیر بییت) ، ههروهها دهفهرمویت : (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) (النجم : ١٨) (واتا : دل نهوهی بهدرو نهخستهوه که بینی) ، لیترهوه دهمانهویت بگهین بهوهی که بلین فیرعهونیش بو نهوهی دئی بچهسپیته لهسهر باوهر پیویستی بهوه بوو شتیکی گهوره بینیت که دئی پر له باوهر بکات ، ههرویبه به هامانی وهزیری خوی دهئیت وهک له قورئاندا هاتووه : (وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرِّحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ - أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا) (غافر : ٣٦ - ٣٧) (واتا : نهی هامان کوشکیکی گهوره و مهزئم بو دروست بکه بهئگو بگهه ناسمانهکان و بروانم له خوداکهی موسا ،

هه‌چهنده پييم وايه موسا درۆ بکات) بۆيه ئەمه يه‌که‌م هه‌نگاوی کرداره‌کی فيرعه‌ونه بۆ دۆزینه‌وه‌ی خودا و باوه‌ره‌ینان پیتی که به چاو بگه‌ریت بۆ بینینی ، به‌لام که ده‌چیته‌ سه‌ر کۆشکه‌که و هیج نابینیت نه‌وکات هه‌نگاوی دووه‌می کرداره‌کی ده‌کات که نه‌ویش وه‌ک نه (تفسیر الرازی - الامام الرازی - به‌رگی ۲۴ - لاپه‌ره ۲۵۳) هاتوو هه‌وا فيرعه‌ون تیری‌ک هه‌ل ده‌داته ناسمان و تیره‌که به‌خویناوی دیته‌وه خواره‌وه ، نه‌وکات فيرعه‌ون ده‌ئیت که‌وا خودای چه‌زهرتی موسای کوشتوو ، لی‌ره‌شدا خویناویبوونی تیره‌که گومان ده‌خاته باوه‌ری ناو دئییه‌وه به‌وه‌ی گومان به‌ دنیایی لاده‌چیت ، به‌لام فيرعه‌ون به‌م رووداوه گومانی زیاتر که‌وته دئی بۆ باوه‌ره‌ینان به‌ خودا ، چونکه نه‌و خودایه‌کی لاوازی نه‌ده‌ویست که به‌ تیری‌ک بریندار بیت و خوینی لی بچۆریت ، نه‌و خودایه‌کی ده‌ویست که له‌خۆی به‌ده‌سه‌لاتدارتر و به‌توانا‌تر بیت ، هه‌ر بۆیه که خودا خنکاندن له‌وکاته‌دا فيرعه‌ون گه‌یشه‌ته نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که‌وا خودا چه‌نده به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ، نه‌و دوو هه‌نگاوه کرداره‌کیه‌ی فيرعه‌ون بۆ دۆزینه‌وه‌ی خودای راسته‌قینه‌ هاوشیوه‌ی هه‌نگاوه کرداره‌کیه‌کانی چه‌زهرتی ئیبراهیمه وه‌ک له‌ نایه‌تی ژماره ۷۶ و ۷۷ و ۷۸ له‌ سوره‌تی الانعام هاتوو که‌وا "کاتی‌ک شه‌و سه‌یری ناسمانی کرد هه‌سه‌ره‌کانی بیننی وتی نه‌وانه خودام ، به‌لام که لاچوون زانی که‌وا نه‌وانه خودا نین ، پاشان وتی مانگ خودامه و که بیننی نه‌ویش لاچوو وتی ئەمه خودام نییه ، پاشان سه‌یری خۆری کرد وتی ئەمه گه‌وره‌تره که‌واته ئەمه خودامه ، به‌لام که خۆره‌که رۆیشت فه‌رمووی هیج له‌وانه خودام نین " ، که‌واته چه‌زهرتی ئیبراهیم به‌و شیوه‌یه گه‌را به‌دوای خودای راسته‌قینه و هه‌وتی دۆزینه‌وه‌ دا

5. خاتیکی هاوبه‌ش هه‌یه له‌نیوان چه‌زهرتی یونس و فيرعه‌ون به‌وه‌ی هه‌ردووکیان باسه‌که‌یان

به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ ناوه‌وه ، چه‌زهرتی یونس که که‌وته ناو سکی حوت فه‌رمووی : (وَذَا النُّونِ إِذْ

ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَأِ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ)

(الأنبياء : ٨٧) (واتا : کاتیک یونس که و ته ناو سکی حوته که له تاریکیدا وتی خودایه هیچ خودایه ک نییه جگه له تو ، من بیفهرمانیم کردوو ، لهو تاریکیه رزگارمان کرد و بهو شیوهیه باوهرداران رزگار دهکین) ، فیرعه ونیش که خنکا وتی : " آمَنْتُ اَنْهُ لَا اِلَهَ اِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ" (یونس : ٩٠) (واتا : باوهرم هینا بهوهی ئیسرائیلیه کان باوهرداران پینی هیناوه و من له موسولمانانم) که واته فیرعه ونیش لهو باوهردارانیه که خودا رزگاری کرد بهوهی له تاریکی خویرهستی و خو به خودا دانان رزگاری کرد و کردی به باوهردار به خودای گهوره پیش نهوهی بمریت

6. ، کاتیک فیرعه ون که و ته ناو ناو حیکمه ته که له وه دابوو که نهو (أنا ربکم الأعلى – واتا : من خودای هه ره بالاتانم) نییه ، کاتیک وتی (الأعلى) واتا هه ره بالا ، له نه جامدا بو نهوهی خودا وانهی فیربکات خستیه ناو ناو له ژیر زه ویدا ، نه گهر له کاتی خنکان باوهری نه هینایه جهستهی نه ده هینرایه دهره وه و له ناو ناوه که ده مایه وه وهک وه لامیک بوی که وا خووی به خودا داناوه ، به لام که باوهری هینا ، خودای گهوره ته نانهت ریزی له جهسته که شی نا و هینایه دهره وهی دهریا که

7. نه گهر حیکمهت له مانه وهی جهستهی فیرعه ون نه وه بو بییت که بیباوهر بووه تا کو بییته پهند نهوا ده بو جهستهی قارون و هاروت و ماروت و قاییل و نه مرود و یه نجوج و مه نجوج و نهوانی تر بمایه ته وه تا ببنه پهند بو خه نک ، به لام دهرکردنی جهستهی فیرعه ون له ناو دهریا که له بهر چند هۆکاریک بوو :

- خودا نیشانی بدات که تهوبه و گه رانه وهی به ندهکانی قبول دهکات
- نیشانی بدات که هه ره به ندهیه کی بگه ریته وه و تهوبه بکات جهسته شی پاریزراو ده بییت و ریزی لی ده گیرییت چ جای روحی
- نیشانی بدات که هیچ که سیک له ره حمی خودا بییهوا نه بییت

• نیشانی بدات که‌وا چۆن که‌سیک که خۆی به خودا ده‌زانی له کۆتایی‌دا بوو به زه‌لیترینی بو‌نه‌وه‌ران به‌وهی که‌وته ناو ناو و دوا‌ی با‌وه‌ره‌ینانی تاجی شکۆداری و سه‌ره‌زی کرایه‌ سه‌ر

8. له کتیبی (البدایة و النهایة - ابن کثیر) له به‌رگی یه‌که‌م لاپه‌ره ۱۳۱۵ هاتوو که‌وا فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی شوین جه‌زه‌تی موسا و شوینکه‌وتوانی که‌وتن به‌ناو نه‌و ده‌ریایه‌ی که‌ بو‌بوو به‌ دو‌به‌شه‌وه و ژۆیره‌که‌ی وشکانی بوو و لاکانی ناو و خه‌تک به‌سه‌ر وشکانیه‌که‌ په‌رینه‌وه بو‌ نه‌ودوو ، نه‌مه به‌نگه‌یه که‌ فیرعه‌ون نه‌وکاته با‌وه‌ره‌که‌ی ناشکرا کرد که‌ ده‌ریاکه‌ بو‌بوو به‌ دوو به‌شه‌وه و هیشتا ییک نه‌درابوووه ، واتا هیشتا نه‌که‌وتبووه ناو ناوه‌که ، به‌لام نه‌و ساته‌ی ناوه‌کان نزیک ده‌بوونه‌وه که‌ به‌ریه‌ک بکه‌ون ، نه‌وکات فیرعه‌ون بیده‌سه‌لاتی خۆی و ده‌سه‌لاتداری خودای بینی ، به‌مه‌ش با‌وه‌ری هینا و وتی من له موسوئمانام

9. خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وأنجینا موسی ومن معه أجمعین. ثم أغرقنا الاخرین إن فی ذلک لایة وما کان اکثرهم مؤمنین. وإن ربک له‌و العزیز الرحیم) [یونس: ۹۰ - ۹۲] (واتا : موسا و نه‌وه‌ی له‌گه‌نی بوون پزگاریان کردن ، پاشان نه‌وانی ترمان خنکاند ، نه‌مه نیشانه‌یه‌که‌ نه‌گه‌رچی ژۆریک له‌وانه‌ی خنکان با‌وه‌ردار نه‌بوون ، خودا شکۆمه‌ند و به‌خشنده‌یه) نه‌م ئایه‌ته به‌نگه‌یه که‌ فیرعه‌ونیش له‌گه‌ل موسا و نه‌وانه‌ بووه که‌ پزگاریان بووه ، به‌نگه‌ش پزگاریبوونی جه‌سته‌که‌یه‌تی ، چونکه‌ هه‌موو له‌شکره‌که‌ی خنکان ته‌نها فیرعه‌ون جه‌سته‌که‌ی پزگاری بوو ، که‌ خوداش ده‌فه‌رمویت که‌ ژۆریک له‌وانه‌ی خنکان با‌وه‌ردار نه‌بوون ، نه‌یفه‌رموو هه‌موویان ، نه‌مه‌ش واتا فیرعه‌ون له‌ با‌وه‌رداره‌کانی ناویان بوو

10. خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت : (وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ) (البقرة : ۵۰) (واتا : ده‌ریاکه‌مان کرده دوو به‌شه‌وه و ئیوه‌مان پزگاریکرد و ئالی فیرعه‌ونمان خنکاند کاتیک ئیوه‌ سه‌یرتان ده‌کرد) لیره‌دا نه‌م ئایه‌ته ده‌که‌مه وه‌لامیکی تر

بۆ ئیبن تهمیه که دهیوت ئالی فیرعهون هاوشیوهی ئالی ئیبراهیم و ئالی عمران نهو کهسانهش دهگریتهوه که دهرینه پال ئاله که ، بهمانایهکی تر دهیوت فیرعهونیش لهگه ئالی دهچنه دۆزهخ وهک له قورئاندا هاتوه ، بهلام لهم بابتهش هه ئهی کرد و نهپیک ، نهوهتا لهم ئایهتهدا خودا دهفرمویت کهوا ئالی فیرعهونی خنکاندوه ، بهلام به پشت بهستن به ئایهتهکانی تر دهبینین فیرعهون جیاواز له لهشکر و ئالی نهو جهستهی رزگاری دهبیته و دیته دهرهوهی دهریاکه ، کهواته جیاوازتربوه له ال فرعون که هه موویان خنکان و فرعون جهستهی رزگاری بوو

11. فیرعهون دهگاته پلهیهک که بتوانی گفتوگۆی راستهوخۆ لهگه ئ خودادا بکات هاوشیوهی

حهزرتی موسا ، نهوهتا خودای گهوره دهفرمویت : (وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ

مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ (الشوری - ۵۱)

(واتا : هیچ مروفیک بۆی نییه لهگه ئ خودا بدویت مهگهر له رینگای وهحی یاخود له پشت پهرده

یاخود له رینگای نێردراویک بۆ نهوهی پهیام و مه بهسته کهی که خودا دهیهویت پیی بگات خودا

دانایه) ، فیرعهون سه رهتا له لایهن هه زرتی موسا و هارون په یامی خودای پی گه یه ندرا ،

بهلام باوه ری نه هینا ، دواتر که چوه ناو دهریاکه باوه ری هینا ، بهم باوه رهینانهی خه لاتکرا

بهوهی له پشت په ردهوه لهگه ئ خودا گفتوگۆ بکات و خودا مژدهی رزگار بوونی جهستهی پی بدات

و مژدهی قبول بوونی باوه ری پی بدات

12. کۆتا خا ئ نهوهیه که وهک شیخ جه لاله دینی دوانی و شیخ ئیبن عه ره بی فه رموویان نه م

بابه ته و وروژاندنی و باسکردنی به پلهی یه ک مه به ست لیی فراوانی و گه وره یی رحمه ت و

لیبوره یی خودایه که هه موو بونه وه ران دهگریته وه

فهرمایشتی کومه ئیک له زانیان وهک پشتگیریهک له سه ره نهه بابتهه :

1. شیخ موحه مهدهه عه بدولره سولی مهدهنی بهرزنجی : له کوئا بابتهی له کتیبی (الجابذ الغیبی إلی الجانب الغربي - دهستتوسی ژماره ۱۳۵۲ له لاپه ره ۱۶۷) دهفه رمویت : (چهند که سیک وهلامی شیخ ئیبن عه ره بیان داوته وهه له سه ره نهه بابتهه ، له واندهش {بیقاعی و ابن المقری و ئیبن حه جهر و عه لی القاری الحنفی} خوداش بو سه رخستنی شیخ ئیبن عه ره بی کومه له زانیه کی گه وهی هه ئسانده وه بو وه لامدانه وهی نهه که سانه و نهه نوسینانهی نوسیویانه ، زاناکانمان به به لگهی به هیز وهلامی نهوانیان داوته وهه ، له واندهشی که وهلامیان هه بو وه بو سه رخستنی شیخ ئیبن عه ره بی کومه له زانیه کی گه وهن وهک عه للامه مهایی کجراتی و جهلالی دوانی و جندی و قیصری و جامی و عه بدوللا نهفه ندی رومی ، منیش لهه کتیبه به هه مان شیوه پشتگیریم کردوه و وهلامم داوته وهه به ناوی {التأیید و العون للقائین بإیمان فرعون}

2. شیخ مونه بیده دین جندی : که یه کیکه له راقه کارانی کتیبی فصوص الحکم له لاپه ره ۶۳۷ ی راقه کهی لهو باسهی فیعه ونده دهفه رمویت : (موسوئمانان و جوله که و مه سیحیه کان به گشتی بیان وایه فیعه ون بیباوه و کافره و له دوزه خه ، نه مهش به وهی بو یان یه کلا بوته وه له دژیته تی نهو بو پیغه مبه ره کانی خودا و به نی ئیسرائیل و به کرده وه خراپه کانی ، به لام قورئان شاهیدی ده دات به راستگویی نهو له باوه ره که یدا له کاتی خنکان پیش نه وهی بکه ویته سه ره مرگ ، که وا فریا که وت باوه ره که ی بدرکینیت)

3. شیخ عه بدولره زاقی قاشانی : که یه کیکه له راقه کارانی کتیبی فصوص الحکم له لاپه ره ۲۵۴ دهفه رمویت : (نهو باوه ره ی که فیعه ون هه نگاوی بوئا پیش مردنی ، هه ندیک خه لک ئینکاریان له وه دا کرد که قبول بویت و به مهش دژی فه رمایشته که ی شیخی گه وره مان ئیبن عه ره بی وه ستانه وهه ، له کاتیکدا قیاس جیگیری ده کات که باوه ره که ی راسته و قبول کراوه)

4. شیخ داودی قیصری : له کتیبی {مطلع خصوص الکلم فی شرح فصوص الحکم - بهرگی ۲
لاپه ره ۱۲۷۲} دهفهرمویت : (ئینکاری و نکوئی له وهدا ناکریت که شیخ ئیبن عه ره بی
فه رموویه تی ، چونکه نهو فه رمانی پیکراوه که نهوه بلیت ، بهوهی کهوا هه رچی نوسیوه به
فه رمانی پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بووه)

5. شیخ مه لا جامی : له کتیبی {شرح الملا جامی علی فصوص الحکم - لاپه ره ۴۸۰} دهفهرمویت :
(نهوهی شیخ ئیبن عه ره بی فه رموویه تی نه گه رچی رایه کی کهم بیستراو به لام نه وانهی دژایه تی
شیخ ئیبن عه ره بی دهکن لهه بابه ته دا زیاده رویی زوریان کردوو ، له کاتیکدا نهه زیاده روییه
هیج پیوست نییه)

6. شیخ عه بدولغه نی نابلسی : له کتیبی {خصوص النعم فی شرح فصوص الحکم - لاپه ره ۶۳۱ و
۶۷۰} دهفهرمویت : (نهوهی روونه نهوهیه که نهو به لگانهی پشتگیری باوه درایتی فی رعه ون
دهکن زۆرن ، نهوهشی شیخ ئیبن عه ره بی له کتیبی فصوص فه رموویه تی "نهوهی له دهروونی
خه لکیدا چه سپاوه که چه نده خراپه کاری کردوو فی رعه ون نهوا نهوه به جی ده هیلین بو خودا" ،
نهوه لی ردها مه بهستی نهوهیه که فی رعه ون هه ر خراپه کاریه کی کردوو نهوه به خودا به جی
ده هیلین ، به لام نهوهی په یوه ندی به باوه ره که یه وه هیه ، لهه بابه ته دا هیج گومانیک نییه
که باوه دراره له لای نه وانهی خودا چاوی دئی کردوو نه ته وه ، بویه براهه م بزانه که خودا
فی رعه ونی کرد به نیشانه یه که کهوا له سه ره تای ته مهنی که سیکی بیباوه ر و گومرا و خراپه کار
بوو و ته نانه ت بانگه شهی خودایه تی کرد ، به لام دواتر باوه ری هینا و بوو به موسولمان ،
خوداش له هه موو تاوانه کانی خوشبوو و به پاکی مراندی) ، هه روه ها شیخی نابلسی له
شیکردنه وهی کتیبی (الطریقه المحمدیه - لاپه ره ۳۶۷) و له کتیبی (الحدیقه الندیة شرح
الطریقه المحمدیه - لاپه ره ۱۰۲) دهفهرمویت : (دروست نییه نه فره ت له فی رعه ون بکریت
چونکه پیش مردنی ته وهی کردوو و موسولمان بوونی خوی راگه یاندوو)

7. پیشه‌وا و سهرکرده شیخ عبدالقادر جهزائیری : له و که سانه بوو که زور په یوه ست بوو به
فه‌رمایشته‌کانی شیخ نبین عه‌ره‌بی و ته‌نانه‌ت ده‌وت‌ریت که‌وا هم‌وو له‌و کتیبانه‌ی له‌سه‌رده‌می
له‌ودا له‌ دژی شیخ نبین عه‌ره‌بی نوسرابوون ، کوی کردنه‌وه و سوتانندی ، هه‌روه‌ها له‌ کتیبی
(المواقف الروحیة و الفیضات السبوحیة - به‌رگی ۱ - لاپه‌ره ۷۱) جهزائیری ده‌فه‌رمویت :
(کاتیک خودا له‌ سوره‌تی النازعات نایه‌تی ۲۵ ده‌فه‌رمویت : (فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ
وَالْأُولَى) نه‌مه‌ واتا خودا له‌ ده‌رئه‌نجامی خنکانی فیرعه‌ون سزای دونیا و دواړوژی له‌سه‌ر
لابرد به‌وه‌ی که باوه‌ری هینا)

هه نديک سه رچاوه که پشتگيري له باوه رداريتي فيرعه ون ده که ن :

1. شرح قول ابن العربي في إيمان فرعون ، محمد بن قطب الدين الإزنيقي ، برنستون ، ٤٦٠٢
2. التأييد و العون للقائلين بإيمان فرعون ، محمد بن عبدالرسول المدني البرزنجي الحسيني ،
الخرانة الحسنية ، ١٢٢١٠
3. توفيق العيون في حق إيمان فرعون ، عبدالله بن عبدالعزيز الباليكسري الرومي الصوفي
الحنفي الخلوتي ، هدية العارفين ، بهرگی يه که م ، لا په ره ٤٨٥

پېرست

- 2..... پېشه کی
- 3..... پوخته یهک له ژباښامه ی شیخ ئیبن عه ره بی ..
- 6..... پېشه کی و هوکاري لیکوئینه وه له م بابه ته :
- 7..... فدرمايشته کانی شیخ ئیبن عه ره بی له سه ر فیرعه ون :
- 13..... نامه یه کی ئیبن ته میمه له وه لامدانه وه ی شیخ ئیبن عه ره بی و و تیبنیه کانی لیکوئهر له سه ری :
- 20..... نامه یه کی شیخ جه لاله دینی دوانی له سه ر باوه ری فیرعه ون و تیبنیه کانی لیکوئهر له سه ری :
- 23..... به لگه کانی لیکوئهر له سه ر له م بابه ته :
- 30..... فدرمايشتی کو مه ئیک له زانایان وه ک پشتگیریه ک له سه ر له م بابه ته :
- 33..... هه ندیک سه رچاوه که پشتگیری له باوه رداریتی فیرعه ون ده که ن :